

עֲזָרִי מִעם הַשֵּׁם עֹזֶה שְׁמִים וְאֶרֶץ

סִפְר תּוֹרַת הַזָּהָר הַזָּהָר הַמְּתֻרָּאָם בְּלִשּׁוֹן הַקָּדֵש

הַמְּנֻקָּד
עַל חַמְשָׁה חַמְשִׁי תּוֹרָה
מִהַתְנָא הַאֱלֹקִי רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָנָן זְיעָנָא

פְּרָשָׁת חַקָּת

תַּرְגּוּם קָל וְנִיחֶם לְמַעַן יְרוּץ הַלּוּמָד בָּו

יוֹצֵא לְאוֹזֵר עַל יְדֵי "מִפְעָל הַזָּהָר הַעֲזָלָמִי"
בָּעִיה"ק בֵּית שְׁמַיָּשׁ תּוֹכֵב"א
אַלְלוֹל תְּשׁ"ע לְפָ"ק

הוצאת:

شع"י "חברה מזכי הרבנים העולמי"

מפעל עולמי להוצאה הדת

מיסודה של הגה"ץ רבינו שלום יהודה גראס

כ"ק מrown אדמו"ר מהאלמן שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI

CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI

Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross

The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצווה גדולה לזכות את הרביים

ולפרנסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשאות, בשטוחות,

לכל החברים ויזידים, ולכל אחד ואחד מישראל,

לקרוב הגואלה שלימה בב"א

וכל המזוכה את הרביים זוכה לבנים צדים

לעליו נשות

מרת היינדער לאה, מנחם מוניש וחנה בר"ב יצחק אהרון
הרבר צבי יצחק, נתע מאיר, מלכה דבורה בר"ב גבריאל הכהן

לקנות הספרים במחירים מסובסדים:

אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראוון ה"ו

ברחוב השומר 74 בני ברק

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8

Ramat Beth Shemesh 99093, Israel

Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

פָּרְשָׁת חֲקַת

וַיַּדְבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן לֵאמֹר זֹאת חֲקַת
 הַתּُוֹרָה אֲשֶׁר צִוָּה ה' לֵאמֹר וְגו'. רַبִּי יוֹסֵי
 פָּתָח, (דברים כ) וְזֹאת הַתּُוֹרָה אֲשֶׁר שָׁם מֹשֶׁה לְפָנֵי
 בָּנֵי יִשְׂרָאֵל. בָּא וְרָאָת, דָּבְרֵי הַתּُוֹרָה הֵם קָדוֹשִׁים,
 הֵם עָלוֹזִים, הֵם מִתּוֹקִים, בָּמוֹ שְׁבָתוֹב (תהלים ט)
 הַגְּחַמְדִים מִזְהָב וּמִפְּזָה רַב וּמִתּוֹקִים מִדְבָּשׁ וְגו'. מַיִם
 שְׁמַשְׁתִּידְל בְּתֻרָה בְּאֶלְוּ עֹמֶד בְּלִי יּוֹם עַל הַר סִינִי
 וּמִקְבֵּל הַתּוֹרָה. וְהוּ שְׁבָתוֹב (דברים כ) הַיּוֹם הַזֶּה
 גַּתִּית לְעַם. וְכֵד פָּרְשָׁוּהוּ הַחֲבָרִים.

כְּתֻוב בָּאָז זֹאת חֲקַת הַתּוֹרָה, וּכְתֻוב וְזֹאת
 הַתּוֹרָה. מַה בֵּין זֶה לְזֶה? אֶלָּא סֹוד עָלוֹז
 הוּא, וְכֵד לְמִדְנוֹ: וְזֹאת הַתּוֹרָה, לְהַרְאֹות הַבָּל
 בְּיִיחּוֹד אֶחָד וְלַהֲבָלִיל בְּגַםְתִּי יִשְׂרָאֵל
 בְּקָדוֹשׁ-בָּרוֹךְ-הָוּא, לְהַמְצִיא הַבָּל אֶחָד. בְּגַלְל זֶה
 וְזֹאת הַתּוֹרָה. לְמַה תֹּסֶף וְא"ז? אֶלָּא זֶה נִאָמֵר
 לְהַרְאֹות שַׁהֲבָל אֶחָד, לֹא פְּרוּד. וְזֹאת - בְּלָל
 וּפְרַט בְּאֶחָד, זֶכֶר וּנְקָבָה. וּמְשִׁים זֶה וְזֹאת הַתּוֹרָה

וְדָאִ. אֲבָל זֹאת בֶּל־א תֹּסֶפֶת וְא"וּ, חַקָּת הַתּוֹרָה וְדָאִ, וְלֹא הַתּוֹרָה, דֵין הַתּוֹרָה, גָּוֹרָת הַתּוֹרָה.

בָּא וְרִיאָה, (במדבר ח) זֹאת אֲשֶׁר לְלוּיִם, וְלֹא זוֹאת. שְׂתִּירִי מִצְדָּר הַדִּין (תקשח) הֵם בָּאִים, וְלֹא מִצְדָּר הַרְחָמִים. אמר רבי יהודת, ותיר ב טוב (במדבר ד) זוֹאת עֲשֵׂו לְהֵם וְחַיִּים. זהה בְּלוּיִם נִאמֶר, וְאַתָּה אָמַרְתָּ זֹאת, וְלֹא זוֹאת. אמר לו, וְדָאִ בְּךָ זֹה, וְתִפְסֹוק מַזְבִּיתָ. מַי שָׁאוֹחַ סִם הַמִּזְבֵּחַ, אָם לֹא יָעַרְבֶּ בּוּ סִם הַחַיִּים, תִּרְיֵ וְדָאִ יִמּוֹת. וַעֲלֵ זֹה, זוֹאת עֲשֵׂו לְהֵם וְחַיִּים וְלֹא יִמְתֹו, מִשּׁוּם שִׁסְמָם הַחַיִּים מַעֲרֵב אֲתָוֹ. זוֹאת עֲשֵׂו וְחַיִּים וְלֹא יִמְתֹו, וְדָאִ זוֹאת צְרִיךְ לְהֵם, וְלֹא זוֹאת. מִשּׁוּם בְּךָ זוֹאת הַתּוֹרָה מִמְשֵׁשׁ, בִּיחוֹד אֶחָד, בִּיחוֹד שְׁלִים, בְּלִל שְׁלִ זְכָר וְנִקְבָּה. וְהָ. זֹאת - ה' בְּלִבְדָּה, וַעֲלֵ זֹה זֹאת חַקָּת הַתּוֹרָה.

רַבִּי שְׁמַעוֹן וַרְבִּי אֶבֶּא וַרְבִּי אֶלְעֹזֶר וַרְבִּי יִצְחָק הַיּוֹ מִצְוִים בְּבֵית רַבִּי פְּנִיחָם בֶּן יָאִיר. אמר רבי פְּנִיחָם לַרְבִּי שְׁמַעוֹן, בְּבִקְשָׁה מִמֶּה, אַתָּה שְׁעוֹמְדִים

עַלְיךָ לֹמֶעָלָה וְדִבְרֵיךָ בְּגָלוּיִי, מַה שֶּׁלֶא נִתְגַּנָּה רְשׁוֹת
לְאָדָם אַחֲרָיו, בְּפִרְשָׁה זוֹ אָמַר דָּבָר חֶדֶשׁ. אָמַר לוֹ,
וְמַה זוֹ אָמַר לוֹ, זֹאת חִקָּת הַתּוֹרָה. אָמַר לוֹ, הַפָּה
שֶׁאָר הַחֲבָרִים יֹאמְרוּ. (דף ע"א) אָמַר לִרְבֵּי אֱלֹעָזֶר בֶּן־
אֱלֹעָזֶר עָמַד בְּעַמְדָה, וֹאמַר דָּבָר אֶחָד בְּפִרְשָׁה זוֹ,
וְהַחֲבָרִים יֹאמְרוּ אַחֲרֵיכֶם.

קָם רַבִּי אֱלֹעָזֶר וֹאמֶר, (רוית ד) וְזֹאת לְפָנִים בִּינְשָׂרָאֵל
עַל הַגְּאוֹלָה וְעַל הַתְּמוּרָה לְקָנִים וְנוּ. בְּפָסּוֹק
זה יִש לְהַסְתִּבְלֵל, וְאֵם רָאשׁוֹנִים אַלְוִי עָשָׂו הַסְכָּמָה
זו בְּדִין תּוֹרָה וּבָאו אַחֲרֹונִים וּבְטַלּוֹת, לִמְה
בְּטַלּוֹת? וְהִרְיִי מַי שְׁמַבְטֵל דָבָר תּוֹרָה בְּאַלְוִי הַחֲרִיב
עוֹלָם שְׁלִימָם? וְאֵם זה אַיִן בְּדִין תּוֹרָה, אֶלָּא
הַסְכָּמָה בְּעַלְמָא, לִמְה הַנּוּל בָּאָזְן?

אֶלָּא וְדֹאי בְּדִין הַתּוֹרָה הָיָה, וּבָסּוֹד עַלְיוֹן נִעְשָׂה
הַדָּבָר. וּמְשִׁים שְׁהִיו הַרְאָשׁוֹנִים חַסִידִים
צַדִיקִים, הַדָּבָר הָיָה הַתְּגִלָּה בְּגִינִיהֶם, וּמְשַׁהַתְּרִבּוֹ
רְשָׁעִים בְּעוֹלָם, נִעְשָׂה (הַעֲבִירָה) דָבָר זה בְּצִוְרָה אַחֲרַת
כִּידִי לְכֻסּוֹת דָבָרִים שְׁהָם בָּסּוֹד עַלְיוֹן. (וְהִרְיִי פָרְשָׁה)

בָּא וַיַּרְא (שםות ז) **וַיֹּאמֶר אֶל תְּקַרֵב הַלֵּם שֶׁל גִּעְלִיד מַעַל רְגַלֵּיךְ וְגַן). וּכְיַלְמָה הַנְּעַל בָּאָז?** **אֲלֹא נִתְבָּאֵר שְׁצַוְתָּה לֹא עַל הָאָשָׁה לְהַפְּרֹד מִפְּנָה, וְלַהֲזִידָה (בְּמַקוּם) בָּאָשָׁה אַחֲרַת שֶׁל אָזְר קָדוֹשׁ עַלְיוֹן, וְהִיא חִשְׁבִּינָה.**

וְאַזְתָּה נְעַל בְּאָרוֹתָה בָּمֶקְוּם אַחֲרָה, (וְהִיא חִשְׁבִּינָה) **הַעֲבִירוֹת מַעֲזָלָם הַזֹּה, וּבְאָרוֹתָה בַּעֲזָלָם אַחֲרָה. וְעַל כֵּה, כֹּל מַה שְׁנוֹתֵן הַמִּתְּלָאָדָם בְּחַלּוּם - זֶה טוֹב. לְקַח כָּלֵיו מִהְבִּית - זֶה רַע, בָּמוֹ סְגָדָלוֹ. מַדּוֹעַ? בַּי הַעֲבִיר רְגַלֵּיו, שְׁחַם עַמִּידָת הָאָדָם, מַה עֲזָלָם הַזֹּה, וּבְנָם אַזְתָּם לְעַזְלָם אַחֲרָה, מֶקְוּם שְׁחַמּוֹת שׂוֹרָה בָּו, שְׁבָתוֹב (שיר ז) מַה יִפּוּ פְּעַמִּידָה בְּגִעְלִים בַּת נְדִיבָה. (מַה בַת נְדִיבָה? זו בַת אַבְרָהָם, שְׁבָתוֹב (תְּהִלִּים מז) נְדִיבָה עַמִּים נָאָסְפוּ עִם אֱלֹהִי אַבְרָהָם, וְלֹא אֱלֹהִי יִצְחָק) **וְסֹוד הַדָּבָר הַזָּה בֵּין חַבְרִים.****

זֶה בְּשַׁהַמִּת לְזַקְתָּה אַזְתָּם. אֲבָל בָּזְמָן שְׁהַחַי שׂוֹלֵט גִּעְלוֹ וּנוֹתֵן לְאִישׁ אַחֲרָה בְּרִית לְקַיִם בְּרִית, עֹזֵשָׁה בְּגִזְרָה עַלְיוֹנָה. נְעַל שֶׁל חַלִּיכָה, בָּמוֹ

שְׁלֹמַעַלְה נֶעָל אֲחִרָת, וְהַכְלָמָקָוּם אַחֲר (הַכְלָמָתִינָה)
 (סוד אַחֲר). •

בָּא וַיַּרְאָה, אָזְתוֹ מַת שְׁהַסְתֵּלָק מִהֻּעוֹלָם בְּלֹא
בָּנִים, בָּת גְּדִיב זֹו לֹא כוֹגֶשׂ אָזְתוֹ אַלְיָה,
 וְהַוְלֵד לְהִיוֹת מְטָרֵד בְּעֹולָם, שְׁלֹא מֹצָא מִקְוּם,
 וְמִקְדוֹשׁ בְּרוֹךְ הוּא חַם עַלְיוֹן, וְמִצְוָה לְאַחֲיוֹ לְגַנְאל
 אָזְתוֹ, לְשִׁיב וְלְהִיוֹת מִתְקֹנוּ בְעֹפֶר אַחֲר, בְּמוֹ
 שְׁבָתּוֹב (איוב לד) וְאָדָם עַל עֹפֶר יַשּׁוֹב, וּפְרִישָׁוֹת.

וְאִם אָזְתוֹ גּוֹאֵל לֹא רׂוֹצָח לְהַעֲמִיד אֶת אַחֲיוֹ
 בְּעֹולָם הַזֶּה, צְרִיךְ לְקַשֵּׁר נֶעָל אֲחַת בְּרִגְלוֹ,
 וְאַזְתָּה אֲשֶׁר שְׁתְּשִׁיר אָזְתוֹ, מִקְבָּלָת אַלְיָה אַזְתָּה
 נֶעָל. וְלֹמַה נֶעָל? אֲלֹא מִשּׁוּם שְׁאַזְתָּה נֶעָל הִיא
 בְּגַלְלַ הַמְתָת (משוּם שְׁאַזְתָּה נֶעָל הִיא קַיִם הַמְתָת בְּעֹולָם הַזֶּה), וְגַתְנָה
 בְּרִגְלֵי אַחֲיוֹ הַחַי, וְהַאֲשֶׁר מִקְבָּלָת אַלְיָה אַזְתָּה
 נֶעָל, לְהִרְאֹת שְׁאַזְתָּה מִת חֹזֶר לְבֵין הַחַיִם בְּמַעַשָּׁה
 הַזֶּה.

וְהִוא בְּהַפְּךְ מִאַזְתָּה נֶעָל שְׁלֹזְקָה הַמְתָת מִהַחַי,
 וּבְעַת נֶעָל זֹו לוֹקָה הַחַי מִן הַמְתָת,

ובאותה געל אותו הימת חולך בין החיים, (וצריך געל של הימת חלה חולך בו בתויו) והאשה לוקחת אותה אליה, להראות שאotta אשה (משל יב) עצרת בעלה, לקחה אותה ומקבלת אותה אליה.

וצריך להבות באותה געל הארץ, להראות ששבך גוף אותו הימת. ותקדוש ברוך הוא בזמן זה או לאחר זמן יחום עליו ויקבל אותו לעולם אחר. עודhabachah של אותה הנעל ביד (מהיד) של האשה להארץ, להראות שיבנה אותה הימת בעפר אחר בעולם הזה, ובעת ישוב לעפר שתהיה משם בהתחלה, (או ישוב לעפר) אז אותה אשה תתר לעשות ורע אחר, וכן פרשזה.

בא וראה, על כך מי שרצו להעמיד ברית, נוטל געלן וננתן לחברו להעמיד עליו ברית. (שפט נריב) וזה שפטות זואת להפנים בישראל על הנואלה. מה זה זואת? ברית שלמה בבל. להפנים בישראל, בשתיו צניעים קדושים. לכולם כל דבר, כל דבר ממש, שברי זהה העמלה. אז - זואת התעודה

בְּיִשְׂרָאֵל, וְדֹאי. **שֶׁלֶא** תֹּאמֶר **שַׁהֲסִכְמָה בְּעַלְמָא** הִיא, וּמְדֻעַתְם **עִשּׂו** אָזְתָה, **אֶלָּא** הַעֲמָדָה **עַלְיוֹנָה** הִיְתָה, **לְהִזְמִין** מְעַשְׁיָהֶם בְּסֹוד **שֶׁל** מְעַלָּה.

כִּיּוֹן **שַׁהֲתִרְבּוּ** רַשְׁעִים **בְּעוֹלָם**, כִּסְוי **הַדָּבָר** בְּגַזּוֹן
אַחֲרָה, **בְּגַנְפַּת** הַמְּלָבִישׁ, וְהַמְּלָבִישׁ הַזָּהָה הוּא
תָּקוֹן **עַלְיוֹן**. וּסְזָר **הַדָּבָר** - **בְּתֻובָה** (דברים כט) **וְלֹא** יָגַלְה
בְּגַנְפַּת אֲבִיו. (דף ע"ב)

זאת חקמת התורה. זאת - זו אותן הבירות, **שֶׁלֶא**
יִפְרֹדוּ זֶה מֶזֶה (ובאשר נפרע זה הפל) **שְׁגַנְקָרָא** זֶה,
וּמְהַגְּבָה עֹלָה לְזֶבֶר. וְעַל זֶה שְׁמוֹר וְזַכּוֹר
מִתְהַבְּרִים כֶּאָחֵד. חקמת התורה?! חקן התורה צריך
לְהִזְמִין! מָה זֶה חקמת?

אֶלָּא חקמת בּוֹדָאי, וּבְאַרְנוֹ, ה' הִיְתָה ד' (חק), וְתַרְיִ
גַּתְבָּאָר. אֶבֶל ת' הוּא ד' וְנ' מִתְהַבְּרִים כֶּאָחֵד.
וְנוֹז'ן תַּרְיִ גַּתְבָּאָר, נוֹז'ן לִפְמָה גַּנְקָרָת כֶּה בְּגַנְפַּז'ן?
אֶלָּא כִּמו שָׁגָאָמֵר (ויקרא כה) **וְלֹא** תֹּנוּ אִישׁ אֶת
עַמִּיתּוֹ. שְׁבָעַת הִיא בְּפִנִים מְאִירֹות וְעוֹשָׂה אֹנוֹתָה
לְבָנֵי אָדָם, וְאַחֲרָה כֶּה מִפְהָה כִּמו נְחַשׁ, וּמְשִׁמְידָה

וחורגת, (משלו ל) ואמרה לא פעלתי און. וועל זה בד נקראת בנוין שגא אמר עליה. ת' הбел באחד - דל"ת נו"ז. ד' נו"ז דל"ת ר"י"ש (ה"א ח"א) (נו"ז ר"יש), ר"יש ודרל"ת דבר אחד הוא. ובאותיות חיקוקות הם חוק ות', והбел דבר אחד.

דבר אל בני ישראל וייקחו אליך פרה. פרה זו באח לטהר. לטהר לטמאים. פרה שמקבלה מהשמאל. מי הוא לשמאלו? שור, כמו שגא אמר (יחוקאל א) ובני שור מהשמאל. אדרמה - סמוקה בשושנה, שבטות (שיר ב) בשושנה בין החוחים. אדרמה - גורת הדין.

רעיא מהימנא

פרה אדרמה תמיימה אשר אין בה מום וגוי. אסיר להרש בשכחת חריש שול שור, שגא אמר (תהלים כט) על גבי חריש חרישים. ושכינה תחתוננה היא פרה אדרמה - מצד הגבורה. תמיימה - מצד החסד, שהוא דרגת אברם, שגא אמר בו (בראשית יז) התחלה לפניהם ויהי תמים. אשר אין בה מום - מצד העמוד

הַאֲמָצָעִי. אֲשֶׁר לֹא עַלְיהָ עַלְיהָ עַל - מִצְרָ שְׁבִינָה עַלְיוֹנָה שְׁהִיא חִרּוֹת. בָּمֶקְומָ שְׁהִיא שׂוֹלְטָת, וְהַזָּר הַקָּרֵב אֵין לוֹ רִשְׁוֹת לְצַדְרָהּ לְשַׁלְטָת, לֹא שְׁטַטָּן וְלֹא מְשֻׁחִית וְלֹא מְלָאֵךְ חִמּוֹת, שְׁהָם מִצְדָּה גְּגִיהָם.

(עד כאן רעיון מהימנא).

תִּמְיָמָה, מַה זוּה תִּמְיָמָה? בָּמוֹ שְׁשַׁגְנִינוּ, שׂוֹר תָּם וְשׂוֹר מַוְעֵד. שׂוֹר תָּם דֵין רֶפֶה. שׂוֹר מַוְעֵד דֵין קָשָׁה. גַם כֵּה תִּמְיָמָה דֵין רֶפֶה, גְבוּרָה תְּחִתּוֹנָה, זוּהֵי תִּמְיָמָה. גְבוּרָה עַלְיוֹנָה, זוּהֵי דֵין קָשָׁה, וְהִיא יָד תְּחִזְקָה תְּקִיפָה.

אֲשֶׁר אֵין בָּה מָום, בָּמוֹ שְׁגָגָאָמֶר (שיר השירים ד) בְּלֹךְ יִפְחָה רְעִיטָי וּמָום אֵין בָּה. אֲשֶׁר לֹא עַלְיהָ עַלְיהָ עַל, עַל בְּתֻובָה, בָּמוֹ שְׁגָגָאָמֶר (שמואל-ב' כג) וּנְאָם הַגְּבָר הַזָּקָם עַל. מַה הַטְּעָם? מְשֻׁוּם שְׁהִיא (שם ב) שְׁלֵמִי אָמָנוּ יִשְׂרָאֵל, וְעַלְיהָ לֹא הִיא, אֶלָּא עַמָּה. אֲשֶׁר לֹא עַלְיהָ עַלְיהָ עַל, הַיָּנוּ שְׁבַתֻּוב (עמוס ה) בְּתִוְלָת יִשְׂרָאֵל, (בראשית כד) בְּתִוְלָה וְאִישׁ לֹא יִדְעָה.

ונתקתם אתה אל אלעזר, מצוותה בסגנון, ופרשותה.
מה הטעם לו ולא לאחרין? אלא אחרין
שושבין הפלבה. ועוד, שאחרין לא בא מצד של
טההור, אלא מצד של קדוש, ומושום שזה בא
לטהורת, לא נתן לו.

כל דבר בפרא הוא היא בשבע, שבעה בבושים
ובוי, ותרי נtabאר. מה הטעם? מושום שהיא
שבע שני שmeta, ובת שבע נקראת, ועל כן כל
מעשיה בשבע. בא וראה, כל מה שגעשה מפרא
הוא - בשבייל לטההר, ולא לקדש. ואף על גב
שנתקנה לסגנון, הוא לא שוחט ולא שודת, בשבייל
שלא ימצא דין בצד, וכל שבן אחרין, שהו
בדרכם יותר משלהמת, ולא צריד להמצא שם
ולהזיד מן לשם.

פרא הוא, בין שגעשה אפר, צריד לזרק בה עז
ארז ואזוב ושני תולעת, ותרי אלה נאמרו.
ואסף איש טהור, ולא קדוש. והנץ מחוץ למחנה

בָּמֶקְוֹם טְהוֹר, שְׁתִּירִי טְהוֹר לֹא נִקְרָא אֶלְאֶ מַצֵּד
שְׁמַטְמֵא בְּהַתְּחִלָּה.

סוד הפל, זה שפטותם למי גדה חטאთ היא.
משמעותו שכל דין התחתונים וכל אלו
שכאים מצד הטהרה, בשיונקים מצד אחר
ויושבים בדין, כמו שגא אמר (ישעה לד) מלאה דם
הדיןנה מחלב, או כלם מtauוררים ומסתלקים
וישורים בעולם. כיון שעוזשים מעשה זה שלםפה,
כל הדין הזה במקום זה של פרה זו, וזרקים
עליה עין (דף קפה ע"א) ארז וגוז, או נחלש בחם, ובכל
מקום שעוזרים נשברים ונחלשים ובזרחים ממשם,
שתיי כחם נראתה כמו זה לנבייהם, ואו לא
שורים באדם, והוא נטהר.

יעל זה נקראים מי גדה, מים לטהר. בשבעולם
שרוי בדין מצד הטהרה מטהשט בעולם,
או נבללים כל מיניהם של טהרה וכל מי טהרת,
משמעות זה טהרה וטהרה כל עליון בתורה,

ובארזה החרדים. אמר רבי שמעון, אלעזר, עשית
שלא יאמרו החרדים דבר אחריך.

פתח רבי שמעון ואמר, (תהלים כד) **המשילה מעינים**
בגחלים וגוו. ישקו כל חיתו שדי וגוו.
פסוקים אלו אמרם רוד הפלך ברוח הקדש, ויש
להם כלל ביהם. בא וראה, בשעה שחכמה עליונה
מבה בחקיקות, אף על גב שהיא נסתרת בכלל
הצדדים, נפתח וושאפע ממנה נהר אחד מלא
(ומלא לשעים) **בשערים עליונים.**

במבוע ומקור של מים שטמלא כל גדור ממנה,
ומשם גmeshבים מבועים של גחלים
ונחרות בכלל צד - בך זה, בשבייל דקיק אחד שלא
נודע, מושך וושאפע אותו נהר שושאפע ויוצא
וממלא לאותו נחל עמק, ומשם גmeshבים מבועים
ונחלים ומתרמלאים ממנה. זה שבטוב המשילה
מעינים בגחלים וגוו. אלה נחרות עליוני קדש של
אפרסמן זה, ובכלם משקים באחד מאותה נביעת
הנחל העליון הקדוש שיוציא וושאפע.

אַחֲרֶכֶת, יִשְׁקֹו כָּל חַיְתוֹ שְׁדֵי, הַיְנָו שְׁבָתּוֹב (בראשית כ) ומשם יفرد והיה לארכעה ראשיהם. ארבעה ראשים אלה הם חיתו שדי, בכלל בכלל אזהן מרבבות ובלאות תילותות שישדי אחוזה בהם. אל תקרי שדי אלא שדי, שהוא נוטל ומשלים את השם מיסוד העולם.

יִשְׁבְּרוּ פָּרָאים צְמָאִים - אלה אותם שבתוב בהם (יחיאל א) וזה אופנים יגשאו לעמתם כי רוח מהיה באופנים. מי מהיה? אלא אלו חיתו שדי, ארבעה זה, ובכל אחת ואחת לצד אחד של העולם. ואלהו שנקרא היה, ואופנים מזל בל אחד ואחד. ולא חולבים אלא מרוח אורה היה שחולבת עליהם, ובאשר אלה מושקים מאותה השקהה עליונה, בכלל שאר החילות האחרים מושקים ומרים ומשתרשים בשרשיהם, ונאהווים אלה באלה בדרגות ידיעות. זהו שבתוב עליהם עוזה השמים ישכון וגוו'. משכה הרים מעליותיו וגוו' - אלו אשר ברגות עליזות.

אַחֲרָכֶל זה - מפִרְיָה מְעֻשֵּׂיך תְּשַׁבָּע הָאָרֶץ, (למְתָה,
וְכֹל הָעוֹלָמוֹת וּכְיוֹן) אָרֶץ עַלְיוֹנָה קְדוֹשָׁה. וּבְשָׁהִיא
מִתְבָּרְכָת, כֶּל הָעוֹלָמוֹת בְּשֶׁמֶתֶת, וּמִתְבָּרְכִים. וזה
בְּשָׁעָה שֶׁגְמַצָּאות בְּרִכּוֹת מִהְשִׁקָּאת הַפְּנִיל הַעֲמָקָ
שֶׁל הַபְּלָל.

וּבְשָׁעָה שֶׁהָעוֹלָם יַשְׁבֵּט בְּדִין, שְׁבָרְכוֹת לֹא
גְמַצָּאות לְרִדָּת בְּעוֹלָם, או גְטָמָא
הַמְּקָדֵשׁ. (ובשָׁעָה שָׁאיין גְמַצָּאות בְּרִכּוֹת לְרִדָּת לְמְתָה, או הָעוֹלָם יַשְׁבֵּט בְּדִין.
ומצד שמאל מִתְעֹזְרָת רִוח וּמִתְפִּשְׁתָּה בְּעוֹלָם) וּבְמָה חְבִילוֹת שֶׁל
מִזְיקִים גְמַצָּאים בְּעוֹלָם וִישׁוּרִים (בְּכֹה מִקּוֹמוֹת) עַל בְּנֵי
אָדָם, וּמִטְמַאת אָוֶתֶם אֶתְהָה הַרְזָה, בִּמְזָבֵן אָדָם
שְׁגָנוּעַ (כָּבֵר הָרוּחַ הָיוֹ) וַרוּחַ הַטְמָאָה שׁוֹרֵה עַלְיוֹן. כֵּה גַם
שׁוֹרֵה, לְמַי שִׁיקְרָב אַלְיוֹן.

זהו שְׁבָתוֹב תְּסִתְיר פְּנֵיך יַבְהַלוֹן וְנוֹ. פָסּוֹק זה
מהו אומר? אלא תְּסִתְיר פְּנֵיך יַבְהַלוֹן, שְׁתָרִי
לא הַשְׁקוֹ לְהַמְּצָא בְּרִכּוֹת לְעוֹלָמוֹת. תְּזִסְפֵּר רִוְּתָם
יְגַעֲוֹן, (לעוֹיד) וּמִתְעֹזְרָת רִוח אַחֲרָ מִצְדָּשָׁמָאָל, וַרוּחַ
טְמָאָה שׁוֹרֵה עַל בְּנֵי אָדָם, עַל אָוֶתֶם שְׁמַתוֹ וּמַי

שׁעֹמֶד עַלְיָהֶם וְעַל שֵׁאָר בְּנֵי אָדָם, מִה רְפִוָּאָתֶם? זֶה שְׁפָתּוֹב וְאֶל עֲפָרָם יִשְׁזֹבּוּן. זֶה עֲפָר שְׁרָפָת הַחַטָּאת (זה עֲפָר הַמִּקְדָּשׁ שֶׁלְמַעַלָּה) בְּשִׁבְיל לְטָהָר בָּו, וְהִינֵּנוּ סֹוד (קהילת ג) חַבֵּל הַיְהָ מִן הַעֲפָר, וְאֶפְלוּ גָּלָגָל חַמָּה.

לְאַחֲר שְׁחוֹזָרִים לְעַפָּר זֶה בְּשִׁבְיל לְטָהָר בָּו, נְעַבְּרָת רֹיחַ הַטְּמָאָת, וּמְתֻעָזָרָת רֹיחַ אַחֲרַת קְדוּשָׁה וִשְׂוֹרָה בָּעוֹלָם. זֶה שְׁבָתּוֹב תְּשִׁלָּח רֹיחַ יְבָרָאוֹן, יְבָרָאוֹן וַיְרָפָאוֹ בְּרִפְוָאָה עַלְיוֹנָה שֶׁל רֹיחַ אַתְּרָת. וְתַהְדֵש פְּנֵי אָדָם, שְׁתַּרְיִ גַּטְתָּרָה (אֲשֶׁר לְמַעַלָּה), וְחַדּוֹשׁ הַלְּבָנָה גַּמְצָא, וְכָל הַעוֹלָמוֹת מְתַבְּרָכִים. אֲשֶׁר יְחַלֵּק יִשְׂרָאֵל שְׁחַקְדוּשׁ בְּרוֹךְ הַזָּא נְתַן לְהָם עַצְחָה שְׁבָלָה רִפְוָאָה בְּרוּשָׁה לְחַיִּים הָעוֹלָם הַבָּא, וַיִּמְצָאוּ טְהוֹרִים בָּעוֹלָם הַזָּה, קְדוּשִׁים לְעוֹלָם הַבָּא, עַלְיָהֶם כְּתֻובָה (יהוּקָאַל לו) וַיַּרְקַתִּי עַלְיכֶם מִים טְהוֹרִים וּטְהָרָתֶם. (דף קפה ע"ב)

וַיָּבֹא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל הַעֲדָה מִדְבָּר צִיּוֹן וְגוֹ'. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, לְמַה פְּרַשְׁת פְּרָה סְמוֹכָה לְמִיתָּה מְרִים, תַּרְיִ פְּרַשּׁוֹת. אֶלְאָ בִּין (בַּטְוֹן) שְׁנַעֲשָׂה

הדיין בפֶרְחָה זו לטהר הטעמאות, נעשָׂה דיין במראים לטהר העוזלים, והסתלקה מהעוזלים. בין שחתקה מראים, הסתלקה אותה באך שחתקה הולכת עם ישראל במדבר, והסתלקה הבאר בבל.

אמֵר רבי אבא, בטוֹב וְאַתָּה בֶן אָדָם שֶׁאָקִינה עַל בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל. וכי עַלְיָה לְבִדָה? לא. אלא מושום שְׁחַכְלָה נִשְׁבָּר בְגַלְלָה. בְגַלְלָה נִשְׁבָּר הַיָּמִין אַחֲרִית, שְׁחִיה מְקֻרְבָּה לְגֹזֶת. וְהַגּוֹת, שְׁחוֹזֶה, נִחְשָׁךְ בְגַלְלָה, וְזוּהוּ שְׁבַתּוֹב (תהלים ס) הַוְשִׁיעָה יָמִינָךְ וְעַגְנִי. גוֹת, (בגַלְלָה, שְׁבַתּוֹב (ישעה יג) חַשְׁךְ הַשְּׁמֶשׁ בְּצָאתוֹ, ובטוֹב) שְׁבַתּוֹב (ישעה כ) אַלְבִּישׁ שְׁמִים קְדוּזָת, שְׁחִרִי הַשְּׁמֶשׁ נִחְשָׁךְ בְגַלְלָה. בָמוֹ זה, וְתִמְתַּחַטֵּת שְׁם מְרִים רַגְוָן.

וְלֹא היה מים לעדה, שחרי הסתלקה הבאר שלמעלה ושלמטה, אחר בך נישבר הימין, שבות אסף אהרן אל עמי. ואחר בך נחשך השמש, שבות אסף (דברים לב) ומאת בהר רגוא, והאסף אל

עַמְּדֵךְ וָגֹן). תְּרִי וּרֹעֶץ יְמִין גְּשֶׁבֶרֶת, וְהַגּוֹת, שַׁהוּא
שְׁמַשׁ, נְחַשָּׁה.

וּבָא וַיַּרְאָה, לֹא גִּמְצָא דָוֶר בְּעוֹלָם בֶּמוּ הַדּוֹר
שַׁעֲמֵד מִשְׁהָה בְּעוֹלָם, וְאַחֲרֵז וּמְרִים. וְאֶם
תֹּאמֶר בַּיּוֹם שְׁלֹמָה גַּם כֵּד - לֹא! שְׁתִּרְיִ בַּיּוֹם
שְׁלֹמָה שְׁלֹטָה הַלְּבָנָה, וְהַשְּׁמַשׁ הַתְּבִנָּה. וַיַּיְמִין
מִשְׁהָה הַתְּבִנָּה הַלְּבָנָה וּשְׁלָטָה הַשְּׁמַשׁ.

שְׁלֹשָׁה אֶחָדים הִיוּ: מִשְׁהָה, אַחֲרֵז וּמְרִים, בֶּמוּ
שְׁנַנְּאָמֵר (מיכה ו) וְאַשְׁלֵחַ לְבָנֵיךְ אֶת מִשְׁהָה
אַחֲרֵז וּמְרִים. מְרִים - לְבָנָה. מִשְׁהָה - שְׁמַשׁ. אַחֲרֵז
- וּרֹעֶץ יְמִין . חֹור - וּרֹעֶץ שְׁמָאל. וַיַּשֵּׂא אֹמְרִים
נְחַשּׁוֹן בֶּן עַמְּינָדָב. בַּהֲתִיכְלָה מְתָה מְרִים -
הַסְּתָלָקָה הַלְּבָנָה וְהַסְּתָלָקָה הַבְּאָר. אַחֲרֵד כֵּד
גְּשֶׁבֶרֶת וּרֹעֶץ יְמִין שְׁמַקְרֶבֶת תִּמְיד אֶת הַלְּבָנָה
בְּאַחֲרָה וּבְשְׁמַחָתָה, וְעַל זֶה בְּתוֹב (שמות ט) וְתִקְהָ
מְרִים הַגְּבִיאָה אֶחָות אַחֲרֵז. אֶחָות אַחֲרֵז בְּנוֹדָאי,
שְׁהִיא וּרֹעֶץ שְׁמַקְרֶבֶת בְּאַחֲרוֹת וּבְאַחֲרָה עִם הַגּוֹת.

אַחֲרָכֶד הַתְּבִגָּם הַשְּׁמֵשׁ וְגַחְשָׁה, בֶּמוֹ שְׁאָמְרוּנוּ
שְׁבָתּוֹב (במדבר כ) וְנָאָסְפָת [וְהָאָסְפָת] אֶל
 עַמְּיךָ גַם אַתָּה וְנוּ. אֲשֶׁרִי חָלְקָם שֶׁל מַשָּׁה, אֲהָרֹן
 וּמְרִים שְׁגַמְצָאוּ בְעוֹלָם. בִּימֵי שְׁלֹמָה שְׁלֹטָה הַלְּבָנָה
 בְּתַקְוִנִּית וְגַרְאָתָה בְעוֹלָם, וְהַתְּקִינִים שְׁלֹמָה בְּחִכְמָת
 הָאוֹר שֶׁלָה וְשֶׁלָט בְעוֹלָם. כִּיוֹן שְׁהַלְּבָנָה יִרְדָה
 בְעֻזּוֹנוֹתָיו, נִפְגָם יוֹם אַחֲרָ יוֹם, עד שְׁגַמְצָא בְקָרְנוֹ
 מְעָרְבִית וְלֹא יוֹתָר, וְנִתְן שְׁבָט אֶחָד לְבָנוֹ. אֲשֶׁרִי
 חָלְקוּ שֶׁל מַשָּׁה נִבְיא הַפְּאָמָן.

בְּתּוֹב (קהלת א) וּזְרָח הַשְּׁמֵשׁ וּבָא הַשְּׁמֵשׁ וְנוּ. פָסַוק
 זה בְאָרְנוֹ. אֶבֶל וּזְרָח הַשְּׁמֵשׁ, בְשִׁיצָאוּ
 יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, שְׁהָאִיר הַשְּׁמֵשׁ וְלֹא הַלְּבָנָה. וְאֶל
 מִקְוָמוֹ שׂוֹאָף וְנוּ. תְּרִי בְּתּוֹב וּבָא הַשְּׁמֵשׁ, בְמִדְבָּר,
 עִם שְׁאָר מִתֵּי מִדְבָּר. כִּיוֹן שְׁגִבְנָם הַשְּׁמֵשׁ, לְאֵיזָה
 מֶקוּם הַתְּבִגָּם? אֶל מִקְוָמוֹ, בְשִׁבְיל לְהָאִיר לְלִבָּנָה.
 זהו שְׁבָתּוֹב שׂוֹאָף זְרָח הוּא שָׁם. שׂוֹאָף עַל גַב
 שְׁהַתְּבִגָּם, זְרָח הוּא שָׁם וְדָאי. שְׁהָרִי לֹא מִזְאָרָת
 הַלְּבָנָה אֶלָא מַאוֹר הַשְּׁמֵשׁ. וְזֹהוּ סּוֹד הַבְּתּוֹב (דנרים

לא) הַגֵּד שְׁכַב עִם אֲבָתֶיךָ וְקָם. אַף עַל גַּב
שְׁתַתְבִּגְמָן, הַגֵּד כַּיִם לְהָאִיר לְלִבְנָה (וְעַלְיהָ זֶה הוּא יְהוָשָׁעַ).

כֵּד הוּא מְשָׁה, וְעַלְיוֹ בְּתוֹב פָּסּוֹק זֶה, מָה יִתְרֹזֵן
לְאַדְם בְּכָל עַמְלָו וְגַ�ו. מָה יִתְרֹזֵן לְאַדְם בְּכָל
עַמְלָו - זֶה יְהוָשָׁע שְׁחַצְתָּדֵל לְהַזְרִישׁ אֶרְץ
יִשְׂרָאֵל, וְלֹא זָכָה לְהַשְׁלִים לְלִבְנָה בְּרָאוֹי, שְׁתַרְיָ
הוּא עַמְלָל בְּיִשְׂרָאֵל תְּחִתַּה הַשְׁמֵשׁ, תְּחִתַּה מְשָׁה. בָּא
וְרִאַת, אֹוי לְאַוְתָה בְּוֹשָׁת, אֹוי לְאַוְתָה בְּלִפְתָּח,
מְשֻׁוּם שְׁעַבֶּד וְלֹא לִקְחָמְקוּמוֹ מְשָׁשׁ, אֶלְאָ תְּחִתַּה
הַשְׁמֵשׁ, וְלֹא הָיָה לוֹ אֹור מְשָׁלוֹ, אֶלְאָ אֹור
שְׁהָאִיר לוֹ. וְאֵם כֵּד מַהוּ שְׁבָחוֹ, הַזָּאִיל וְלֹא
הַשְׁלִים לְבָאָן וְלִבָּאָן?

וּבְכָל מֶקְומָם שָׁאָמֵר שְׁלָמָה תְּחִתַּה הַשְׁמֵשׁ, עַל
דָּרְגָתָו אָמֵר. (קהלת ח) רְאִיתִי תְּחִתַּה הַשְׁמֵשׁ.
(שם ט) וְעוֹד רְאִיתִי תְּחִתַּה הַשְׁמֵשׁ. (שם ט) שְׁבָתִי וְרָאָה
תְּחִתַּה הַשְׁמֵשׁ. וּבֵן בְּלָם. וּמְשֻׁוּם דָּרְגָתָו אָמֵר,
(דף קפב ע"א) וְזֹה סֹוד תְּדִבֵּר בּוֹדָאי.

רַבִּי שְׁמֻעוֹן אָמַר, וְדֹאי מֵי שְׁנוּטָל סֶם הַמְּוֹת
לְבָדוֹ, עַלְיוֹ בָּתּוֹב (שם א) בְּכָל עַמְלוֹ שְׁנִיעַמְל
תְּחַת הַשְּׁמֶשׁ וְדֹאי. וּמֵי הוּא תְּחַת הַשְּׁמֶשׁ? חֲווִי
אֹמֵר זֶה הַלְּבָנָה. וּמֵי שְׁאֹזְחוֹ הַלְּבָנָה בְּלִי הַשְּׁמֶשׁ,
עַמְלוֹ תְּחַת הַשְּׁמֶשׁ וְדֹאי. וְזֶה תְּחַטָּא הַקְדָּמוֹן שֶׁל
הַעֲוָלָם. וְעַל זֶה מָה יִתְרֹזֵן לְאָדָם בְּכָל עַמְלוֹ, לְאָדָם
הַרְאָשׂוֹן, וּבָנָו לְכָל מֵי שְׁבָא אֲחָרָיו שְׁחַטָּאוּ בָּמָקוֹם
זֶה.

הַזְּלָק אֶל דָּרוֹם וּסְוִבָּב אֶל צְפּוֹן, הַינְוּ שְׁבָתּוֹב
(רכרים לו) מִימִינוֹ אַשׁ דָּת לְמַוְיִינְנוּ - זֶה
דָּרוֹם. אַשׁ דָּת - זֶה צְפּוֹן. וְזֶה בְּלָזֶל בָּזָה.

סְוִבָּב סְבָב הַזְּלָק הַרְוִית. פָּסּוֹיק זֶה קָשֶׁת. סְוִבָּב
סְוִבָּב הַשְּׁמֶשׁ הַיְהָ לֹז לְבָתֵּב, מָה זֶה הַזְּלָק
הַרְוִית? מֵי רֹזֶח זֶה? זֶה תְּחַת הַשְּׁמֶשׁ, שְׁגַךְרָא רֹזֶח
הַקְדֵּשׁ. וְזֶה (הוא) רֹזֶח שְׁזְלָק אֶל סְוִבָּב לְאָתָם שְׁנִי
צְדִים לְהַתְּחַבֵּר בְּגֻוֹת, וְעַל זֶה בָּתּוֹב הַרְוִית, אָתוֹ
שְׁנוּדָע הַשְּׁמֶשׁ סְתִּים, שְׁנוּדָע (להתְּחַבֵּר בְּגֻוֹת שֶׁהוּא הַשְּׁמֶשׁ, אָתוֹ
שְׁנוּדָע) חַלְק יְשָׁרָאֵל.

וְעַל סְבִיבָתָיו שֶׁב הָרֹיחַ. מֵי זוּה סְבִיבָתָיו? אֲלֹו
הָאָבוֹת, שֶׁהֵם מִרְכָּבָה קָדוֹשָׁה, וְהֵם שְׁלֹשָׁה,
וְרוֹד וְאַרְבָּעָה רֹוחֹת שְׁחַתְּתָחֶבֶר בָּהֶם (פ"ז וְזֹה רֹוחַ
שְׁחַתְּתָחֶבֶר בָּהֶם) (וְרוֹד הוּא רֹוחַ רְבִיעִי שְׁחַתְּתָחֶבֶר בָּהֶם), תָּרִי הֵם
מִרְכָּבָה קָדוֹשָׁה שְׁלִימָה. וְעַל זוּה בְּתוּב (תהלים ק"ח)
אֲבָנָן מְאָסָן הַבּוֹנִים הִיְתָה לְרֹאשׁ פֶּגֶת.

מְשֻׁוּם שְׁבֵל דְּבָרִי שְׁלָמָה הַמֶּלֶךְ נִסְתָּרִים בְּלָם
בְּחַכְמָה, וּבְלָם פְּנִים פְּנִימָה שְׁלִיל הַיִּבל
הַקָּדוֹשׁ, וּבְנֵי אָדָם לֹא מִסְתְּבָלִים בָּהֶם, וּרוֹאִים
דְּבָרָיו בְּדָבָרִי אָדָם אַחֲרָיו. אֲםַר בְּךָ, מַהוּ חַשְׁבָּה
לְשְׁלָמָה הַמֶּלֶךְ בְּחַכְמָתוֹ מִשְׁאָר בְּנֵי אָדָם? אֲלֹא
וּנְדָאי בֶּל דָּבָר וְדָבָר שְׁלִיל שְׁלָמָה הַמֶּלֶךְ נִסְתָּר
בְּחַכְמָה.

פֶתַח וְאָמֵר, (קהלת ז) טוֹבָה חַכְמָה עִם נְחִילָה וַיִּתְרַ
לְרֹאִי הַשְׁמָשׁ. אֲםַר לֹא חַתְגָּלָה דָבָר זוּה, לֹא
(שְׁמַעַנוּ וְלֹא) יַדְעָנוּ מָה אָמֵר. טוֹבָה חַכְמָה - זֹהִי
חַכְמָה שְׁהִיא תַּחַת הַשְׁמָשׁ, (לְכֹפָא) בְּפָא מִתְּקִנָּת לֹו.

טוֹבָה חֲכֶמֶת עַם נְחָלָת, יִפְהָ וּנְאָה בְּשָׁהֵיָא שׂוֹרָה
עַם יִשְׂרָאֵל, שְׁהָם נְחָלָתָה וְחָלָקָה לְהַתְּקִשָּׁר בָּה.

אֲבָל שְׁבָח יוֹתֵר לְרָאֵי הַשְּׁמָשׁ, לְאוֹתָם שְׁזַבּוֹ
לְהַתְּחִיפָּר בְּשְׁמָשׁ וְלְהַתְּקִשָּׁר בָּו, שְׁתִּרְיָ
אָחָז בְּעֵץ הַחַיִם, וּמֵי שְׁאָזְחָז בָּו, אָזְחָז בְּפָל,
בְּחַיִם הַעוֹלָם הָזֶה וּבְחַיִם הַעוֹלָם הַבָּא. וְזֹהוּ
שְׁכָתּוֹב (שם) וַיַּתְּרוֹן דָעַת הַחֲכֶמֶת תְּחִיה בְּעַלְיָה.
מַה זֶה וַיַּתְּרוֹן דָעַת? זֶה עֵץ הַחַיִם. יַתְּרוֹנוּ מַהוּ?
הַחֲכֶמֶת וְנָדָאי, שְׁתִּרְיָ תֹּרֶה יוֹצָאת מַחֲכֶמֶת
עַלְיוֹנָה.

עַזְדָּר טֹבָה חֲכֶמֶת עַם נְחָלָת - טֹבָה חֲכֶמֶת
וְנָדָאי עַם נְחָלָת, זֶה צְדִיק הַעוֹלָם שְׁהֵוָא
אֹור הַשְּׁמָשׁ, שְׁתִּרְיָ שְׁתִּי דְּرָגוֹת אַלְוִי יוֹשְׁבּוֹת
בַּאֲחָד, וְזֹהוּ יִפְנִין, אֲבָל יוֹתֵר לְרָאֵי הַשְּׁמָשׁ,
לְאוֹתָם שְׁנָאָחָזִים בְּשְׁמָשׁ, חֹזֶק הַפָּל, שְׁבָח הַפָּל.

וְזֹהוּ דָעַת, עֵץ הַחַיִם, וְתִרְיָ פְּרָשָׁוּחוֹ, (משל יט)
בֶּלֶא דָעַת גַּפְשׁ לֹא טֹב. אִיזֶה גַּפְשׁ? זוּ
גַּפְשׁ טֹבָה שֶׁל דָיוֹד הַמֶּלֶךְ, וְזוּ הַחֲכֶמֶת שְׁאָמַרְנוּ.

וּמְשׁוֹם זוּה יַתְרֹזֵן דִעָת הַחֲבָמָה, שֶׁמְשָׁם גַּשְׁרָשׁ עַזׁ
וְגַגְטָע לְכָל הַצְּדִידִים, וּבָנְ לְכָל אַלְוָ שָׂאָחוֹזִים בְּעַזׁ
הַזָּה. וּעַל זוּה שְׁלָמָה הַפְּלָקָד לֹא נִמְצָא אֶלְאָ
בְּאוֹתָה דַרְגָה שֶׁלֽוֹ, וּמְשָׁם יִדְעַ הַפְּלָל, וְתִיחָא אָזֶר:
עוֹד רְאִיתִי תְחַת הַשְׁמָשׁ, וְשַׁבְתִּי וְרְאִיתִי וְגַוּ. וּבָנְ
פְּלָמָם. אֲשֶׁרִי אָוֹתָם צְדִיקִים שֶׁמְשָׁתְדָלִים בְּתוֹרָה
וַיּוֹדְעִים דְרֵבֵי הַפְּלָקָד הַקָּדוֹשׁ וְגַסְפָּרוֹת עַלְיוֹנִים
שְׁגָנוֹזִים בְּתוֹרָה, שַׁבְתָוּב (חוֹשֵׁעַ יד) כִּי יְשָׁרִים דְרֵבֵי
ה' וְגַוּ.

יְאַסֵּף אַחֲרֵן אֶל עַמְיוֹ וְגַוּ. רְבִי חִיא פָתָח, (קהלת
ה) וְשַׁבְתָה אֲנִי אֶת הַמְתִים שַׁבְבָר מֵתוֹ וְגַוּ.
פָסּוֹק זוּה נִאָמֵר וּפְרָשׁוֹה. בָא וְרָאתָ, כֹּל מְעֻשֵּי
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּדִין נְאָמָת, וְאֵין מַי שַׁיְקָשָׁה
בְּנֶגְדָו וַיְמַחַה בְּיָדו וַיֹּאמֶר לוֹ מָה אַתָּה עֹזֶשֶׁ,
וּבְרִצּוֹנוֹ עֹזֶשֶׁ הַפְּלָל.

וְשַׁבְתָה אֲנִי (דף קפב ע"ב) אֶת הַמְתִים. וּבִי שְׁלָמָה הַפְּלָקָד
מְשַׁבְתָה אֶת הַמְתִים יוֹתֵר מַתְחִים? וְתִרְיָ
לֹא נִקְרָא חֵי אֶלְאָ מַי שַׁהוּא בְּדַרְךָ אָמָת בְּעוֹלָם

הזהר, במו שגא אמר (שמואל-ב כנ) ובניהם בון יהוידע בון איש חי, ותורי פרשו מה חברים, ורשע שלא הוליך בדרך אמת נקרא מות, והוא משבח את המתים מהחיים?

אלא ונדי כל דברי שלמה הפלך בחכמה נאמרו, ותורי נתבאר. ושבח אני את המתים, אלו לא בתרוב יותר, היהתי אומר כך. אבל בין שבתו שבר מתו שבר מתו, נמצא דבר אחר בחכמה. שבר מתו - ומן אחר הסתלקו מהעולם, והתקנו בעפר (שהונדנון המפנה אליו ומית חי עולם כדי שיתתקנו שהונדנון עלייו ישב בעולם היה כדי שיתתקנו) (המפנה אליו ומית בעולם היה ונתקנו בעפר כדי שיתתקנו במקום שישלים זמנו - מית הוא ונדי, זה שבח משאר מתי העולם. אם התאמר לא ידוע פעם אחרית באוטו עולם, תרי בתרוב לא תקום זנו) לאחר שנשלים זמנו - מית, ונדי הוא שבח משאר מתי העולם. אם התאמר לא ידוע פעם אחרית באוטו עולם, שבתוב לא תקום פעמים ארה) כל שבן שזה קיבל ענש פעם ופעמים, וזה ונדי מקומו נתקן בשבח יותר מאורthem חיים שעדרין לא קיבל ענשם.

ועל זה בתרוב ושבח אני את המתים שבר מותנו דזוקא. אלה אותם חיים, ונקרים מותם. מה הטעם נקרים מותם? משושים שחרי טעמו טעם המות. ואף על גב שעומדים בעולם הזה, הם מותם, ובין המתים חורי, ועוד על מעשים ראשונים עומדים לתקוץ, ונקרים מותם. מז החיים אשר היפה חיים - שעוד לא טעמו טעם מות ולא קבלו עניהם, ולא יודעים אם ובאים באותו העולם ואם לא.

בא וראה, צדיקים שעוזבים להתקשר באוצר החיים, הם ובאים לראות בכבוד הפלך העליון הקדוש, במו שגנא אמר (תהלים כ) לחותם בنعم ה' ולברך בהיכלו. ואוთם מדורייהם יותר ועליון מכל אותם מלאכים קדושים וכל ברוגותיהם. שחרי אותו מקום (היה) עליון לא זוכים עליונים ותחתונים לראותו. זהו שב טוב (ישעה ס) עין לא ראתה אליהם זולתך וגוו.

וְאַוֹתָם שֶׁלֹּא זָכִים לְעֵלוֹת בְּלֹ בְּאַוֹתָם אֶלְהָה,
 (מקום יש וכו') מִקְוּמוֹת יִשׁ לְהָם לִמְטָה בְּפִי
 לְדִרְכֵיכֶם, וְאֶלְהָה לֹא זָכִים לְאַזְתָּו מִקְוּם וְלִרְאֹת
 בְּפִי שְׁרוֹאִים אֲלֹו שֶׁלְמַעַלָּה, וְאֶלְהָה עוֹמְדִים בְּקִיּוֹם
 שֶׁל עַדְן תְּחִתָּוֹן וְלֹא יוֹתָר. וְאֵם תָּאָמֶר, מַה זֶּה
 עַדְן תְּחִתָּוֹן? אֶלְהָה זֶה עַדְן שְׁגָרָא חֲכָמָה תְּחִתָּוֹנָה,
 וְזֶה עוֹמֵד עַל גַּן שְׁבָאָרֶץ, וְהַשְּׁגַחַת עַדְן זֶה עַלְיוֹ (ולא
 יותר), וְאֶלְהָה עוֹמְדִים בְּגַן זֶה וְגַגְנִים מַעַדְן זֶה.

מַה בֵּין עַדְן תְּחִתָּוֹן לְעַלְיוֹן? (קהלת ב) בִּירְצֹן הָאוֹר
 מִן הַחַשָּׁה. עַדְן תְּחִתָּוֹן נִקְרָא עַדְן נִקְבָּה, עַדְן
 עַלְיוֹן נִקְרָא עַדְן זָבֵר, עַלְיוֹן בְּתוֹב עֵין לֹא רָאָתָה
 אֱלֹהִים זָוַלְתָּה. עַדְן תְּחִתָּוֹן זֶה נִקְרָא גַּן לְעַדְן
 שֶׁלְמַעַלָּה, וְגַן זֶה נִקְרָא עַדְן לְגַן שֶׁלְמַטָּה. וְאֶלְהָה
 שְׁגָמְצָאִים בְּגַן תְּחִתָּוֹן גַּגְנִים מִהָּעַדְן הַזֶּה שְׁעַלְיָהִם
 בְּכָל שְׁבָת וְשְׁבָת וּבְכָל חֶדֶשׁ וּחֶדֶשׁ. זֶהוּ שְׁבָתּוֹב
 (ישעה סו) וְתִיחַה מִדי חֶדֶשׁ בְּחֶדֶשׁ וּמִדי שְׁבָת בְּשְׁבָתּוֹ.

וְעַל אֶלְהָה אָמַר שְׁלָמָה, מִן הַחַיִּים אֲשֶׁר הַמָּה חַיִּים
 עַדְגָּתָה. שְׁהָרִי אֶלְהָה בְּדִרְגָּה עַלְיוֹנָה יוֹתָר מִהָּם.

מי אלו? אל שֶׁבֶר מָתו וְקִבְלו עַנֵש פְעָמִים,
וְאֶלְה גְּקָרָאים בְּסֻף מִזְקָן, שְׁגָבָנָם לְאֶש פְעָמִים
וְשָׁנִים, וַיֹּצְאָא מִפְנוּ זָהָם, וְהַתְּבִרֵד וְהַתְּגַקֵת. וּטוֹב
מְשִׁנִיהם אֲת אָשֵר עָדָן לֹא תִיה - אָזְתָה רֹוח
שְׁעוֹמֶד לְמַעַלָה וְהַתְּעַכְבֵה לְרַדְתָה לְמַטָה, שְׁתַרְיו
עֹמֶד בָעַמְדוֹ וְאַין לוֹ לְקִבֵּל עַנֵש, וַיַּשׁ לוֹ מִזְוֹן
מֵאוֹתוֹ מִזְוֹן (דך קפג ע"א) עַלְיוֹן שְׁלָמַעַלָה לְמַעַלָה.

טוֹב מְבָלָם מֵי שְׁלָא הַתְּפִירֵש וְלֹא הַתְּגַלֵה וּבֶל
דְּבָרָיו בְגַסְפָר הַם, זֶהו וּפְאֵי חַסִיד שְׁשָׁמֶר
מִצּוֹת הַתּוֹרָה וְקִימָן, וְהַשְׁתִּידֵל בַתּוֹרָה יוֹמָם
וּלִילָה. זֶה נָאָחוּ וְנָהָנָה בְדִרְגָה עַלְיוֹנָה עַל בָּל שְׁאָר
בְּנֵי אָדָם, וּבָלָם נָאָחוֹים (נכויים) מַחֲפָתוֹ.

בָא וְרָאָה, בְשָׁעָה שֶׁאָמַר הַקָּדוֹש בָרוּך הוּא לְמַשָּׁה
יָאָסָף אַהֲרֹן אֶל עַמּוֹ, נְחַלֵש בְּחוֹ, וַיַּדַע
שְׁנַשְׁבָּרָה זְרוּעָה הַיְמָנִית, וְהַזְּדַעֲזָעָה בָל גַּופו. בֵּין
שֶׁאָמַר כֵח אַת אַהֲרֹן וְאַת אֶלְעֹזֶר בֶּנו, אָמַר לוֹ
הַקָּדוֹש בָרוּך הוּא: מַשָּׁה, תָרִי וְרוֹע אַחֲרָת הַלְוִיתִי
לְך (וּמְנַתִּי לך), וְהַפְּשַׂט אַת אַהֲרֹן וְנוּ, וְאַהֲרֹן יָאָסָף,

הרי אלעזר יהיה אצלה בזמן (נמי) זה תחת אביו. ועם כל זה לא השלים מקום באותו זמן באביו, שחרי ענני הבבזד הסתלקו, ולא חזרו אלא בזוכות משה, ולא בזוכות אלעזר.

ויעש משה באשר ציה ונז. למה לעיני כל העדה? אלא משום שאחרן היה אהוב העם יותר מהכל, ולא יאמרו שזה גמיש על ידי משה. ומזה לארון בדברים עד שעלו להר, וכל ישראל היו רואים בשעה שהפשית משה לבושי אהרן והלבושים לאלעזר.

מה הטעם משה (ולאהרן)? אלא משה הלבושים את אהרן בשعلاה לבנה, והוא שפטוב וילבש משה את אהרן את בגדיו, ובתוב (יקרא ח) וילבש אותו את המעיל. בעת משה הוריד ממנה מה שונטו לו, והקדוש ברוך הוא הוריד ממנה מה שונטו לו, ושניהם הפשיטו את אהרן מהכל, ומשה הוריד מבחיז, והקדוש ברוך הוא מבפנים. ועד שמשה

הוֹרִיד, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לֹא הַוֹּרִיד. אֲשֶׁרִי חָלְקוּ
שֶׁל מֵשֶׁה.

אֲשֶׁרִי חָלְקוּ שֶׁל הַצְדִיקִים שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
רֹזֵץ בְבּוֹדֵם. הַתְקִין הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
לְאַהֲרֹן מְטָה וְמְנוּרָת זָהָב שְׁמַאיָרָה. וּמְשָׁלוֹ לְכָתָה,
מֵאוֹתָה מְנוֹרָה שְׁתַדְלִיק בְּכָל יוֹם פָעָמִים, וְגַם תִּמְמָנָה
פִי הַמֵּעָרָה וְירָדוֹ.

רַبִי יְהוֹדָה אָמַר, פִי הַמֵּעָרָה הָיָה פְּתֻוחָה, שֶׁבְל
יִשְׂרָאֵל רָאוּ אֶת אַהֲרֹן שׁוֹבֵב וּגְרֵר הַמְנוֹרָה
לֹאֵלֶיךָ לְפָנָיו, וּמְטוֹתוֹ יוֹצֵאת וְנִכְנָסָת, וְעַנְזָן אֶחָד
עֹזֶם עַלְיוֹן. וְאֹזְנָיו יִדְעָו יִשְׂרָאֵל שְׁתַרְיִ מֵת אַהֲרֹן,
וְרָאוּ שְׁתַרְיִ הַסְּפָלָקָיו עַנְגִי הַבָּזָד. וְהוּ שְׁבָתוֹב
וְיִרְאָו בְּלַהֲעֵדָה בֵּין גּוֹעַ אַהֲרֹן וְגּוֹעַ, וְתַרְיִ פְּרִשּׁוֹתָה.
וּצְלָל זה בְּכָבוֹ לְאַהֲרֹן בְּלַבְּיַת יִשְׂרָאֵל, גְּבָרִים וְנִשְׁׁים
וּטָף, שְׁתַרְיִ אֲהֹוב מְכָלָם הָיָה.

רַבִי שְׁמַעוֹן אָמַר, שֶׁלְשָׁת אֲחִים עַלְיוֹנִים קָדוֹשִׁים
אִלּוּ לְפָה לֹא נִקְבְּרוּ בָמָקוֹם אֶחָד, וְהַאִיבָרִים
הַתְּפִזּוֹן, אֶחָד בְּאָזְן וְאֶחָד בְּאָזְן וְאֶחָד בָמָקוֹם אֶחָר?

אֶלָּא יִשׁ אֹמְרִים, בַּמְקוּם שְׂצְרִיכִים יִשְׂרָאֵל
לְהִסְתַּבֵּן בָּו, מַתְכָל אֶחָד וֶאֶחָד, בְּשִׁבְיָל לְהִגְנִין
עֲלֵיכֶם, וְנִצְלָו. אֶבֶל כָּל אֶחָד וֶאֶחָד מַתְכָל אֶחָד
עֲלֵיכֶם. מְרִים בְּקָרְבָן, בֵּין צְפוֹן לְדָרוֹם. אֶתְרָן לְצָדָר
יְמִין. מְשָׁה בְּרָאוי לו. אֶחָדו אֶתְרָנו תָר לְהַר אֶתְרָן,
וּבָנָם לְקִבּוֹת מְרִים לְגַבְיוֹ אֶתְרָנו הַהָר, אֶחָדו לְשָׁנִי
אֶתְרָדים. וְעַל זה נִקְרָא (רכרים לו) תָר הַעֲבָרִים, שָׁנִי
אֶתְרָדי הַהָר שְׁעוֹבָרִים, וֶאֶחָדו לְצָד זה וְלְצָד זה.

אַשְׁרִי חִלּק הַצְדִיקִים בַּעֲזָלָם הַזֶּה וּבַעֲזָלָם הַבָּא.
וְאַפְעַל גַב שְׁהָם בַּמְקוּם אַחֲרָן, בַּעֲזָלָם
אַחֲרָן עַלְיוֹן, זְבוֹתָם עַזְמָדָת בַּעֲזָלָם הַזֶּה לְדוֹרִי
דוֹרוֹת. וּבְשָׁעָה שְׂיִשְׂרָאֵל חֹזְרִים בְתִשְׁוִיבָה לִפְנֵי
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וְגַזְרָת גַּגְרוֹת עֲלֵיכֶם, אוֹ קוֹרָא
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְצְדִיקִים שְׁעוֹמְדִים לִפְנֵיו
לְמַעַלָה וּמַזְדִיע לְהָם, וְהָם מִבְטָלִים אֶתְתָה גַּגְרוֹת,
וְתָם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַל יִשְׂרָאֵל. **אַשְׁרִי**
הַצְדִיקִים, שְׁעַלְיָהֶם בְתּוֹב (ישועה נח) וְנִחְחָה ה' תָמִיד
וְגַו'.

וַיֹּאמֶר הָעָם בְּאֱלֹהִים וְבָמֵשָׁה וְגוּ'. פָּרָשָׁה זוּ בָּمֶקְומָם אַחֲרֵי עַלְתָּה עִם אֹתָם מֵמִרְיבָּה שֶׁל מֵשָׁה וְאֶחָרֶן.

רַبִּי יִצְחָק פָּתָח, (*אסתר ח*) **וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְׁלִישִׁי** (דף קפג ע"ג) **וַתִּלבְשׁ אָסְתָר מַלְכֹות וְגוּ'.** מְגֻלָת אָסְתָר בְּרוּת הַקָּדָשׁ נְאָמָרָה, וּמְשׁוּם זה בְּתוּבָה בֵין הַבְּתוּבִים. **וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְׁלִישִׁי,** שֶׁנְחָלֵשׁ בְּחַהְגּוֹת, וְתַרְיִי בְּקִים בְּרוּת בְּלֹא גּוֹת, או - **וַתִּלבְשׁ אָסְתָר מַלְכֹות.** אִיזוֹ מַלְכֹות? אִם תֹאמֶר בְּלֹבִישׁ בְּבּוֹד וְאַרְגָּמָן, תַרְיִי לֹא בָךְ נִקְרָא. אֶלָא **וַתִּלבְשׁ אָסְתָר מַלְכֹות,** שְׁהַתִּלבְשָׁה בְּמַלְכֹות עַלְיוֹנָה קָדוֹשָׁה, **וְדֹאי לְבָשָׁה רֹוחַ הַקָּדָשׁ.**

מָה הַטּוּם זֶבֶתָה לְמֶקְומָם זה? מְשׁוּם שְׁשָׁמָרָה פִיהָ שֶׁלֹא לְהַרְאֹת דָבָר. זהו שְׁבָתוֹב (*אסתר ב*) אֵין אָסְתָר מְגֻדָת מַולְדָתָה. וְלֹמְדָנוּ, בֶל מֵשְׁשׂוּמָר פִיו וְלִשְׁוֹנוּ, זֹבֶה לְהַתִּלבְשָׁה בְּרוּת הַקָּדָשׁ. וְבֶל מֵשְׁפֹּטָה פִיו לְדָבָר רָע, תַרְיִי וְדֹאי אַתָוּ דָבָר רָע

עליו. (אם לא) תרי נגעים או צרעת ששוֹרפים בנהש
עליו, ותרי פרשוהו.

ונידבר העם באלhim ובמשה, שאמרו דבר רע
בקדוש-ברוך-הוא, ובתרגום - עם משה
נזה. למה העליתנו,ומו כל הפנים שזות, בכלל
זה הוזמנו להם נחשים, ששוֹרפים אותם באש
ומבניים אש למעיהם ונופלים מתים, כמו
שנאמר וישלח ה' בעם את הנחשים השורפים.

רבי חייא אמר, נחשים היו באים, מלחשים
בפיהם, ונושבים ומתרים. מה מלחשים?
במו שנאמר (קהלת ז) אם ישך הנחש בלוא לחש. אש
היי מלחמים בפיהם, ונושבים וזרקים בהם אש,
ומעיהם יוקדים ומתרים. ותרי דברים אלו על
למקום אחר.

ומשם בארץ הוא הבאר. מה שונה שכאן בארץ
וآخر בד בארץ? אלא בארץ, לאחר
שמתבנסים הרים לתוכה הרים ויורדים למטה. באר,
בשעה שיצחק מלאו אותן. הוא הבאר, הוא

בטוב, וסוד זה במו שְׁבָתּוֹב (גדנור יח) ועַבְדֵּ הַלְוִי הוּא.

רבי אבא אמר, בכל מקום הוא, וקוראים היא - זכר ונקבה כאחד. ובכל עליון - ה' נקבה, ו' זכר, א' כל הכל, שתרי א' בשילמות שורה. אשריהם ישראל. אף על גב שעם למטה, הם אחוזים בכל העליון של הכל, ומשום זה בטוב (תהלים ק) הוא עשנו ולא אנחנו, באלה בטוב. כל של ו"ה, וא' שbowל הכל.

רבי שמעון אמר, רוח המים וזה רוח הקדש שפְּשָׁבָה בהתחלת, במו שגיאמר (שיר השירים ד) הפהichi גני. אחר כד נזולים מים למלא אותה (כל), זה שבטוב (תהלים קמ) ישב רוחו ילו מים. ישב רוחו בתחלת, ואחר כד ילו מים. ועד שלא נשבת רוח זו, לא נזולים מים. מה בא להש銅ען? משמע שצricht בכל לעזרה הדבר, במעשה או בדבר, או להראות במרהה המעשה. ובאן, עד

שְׁרוֹתָה לֹא נֹשֶׁבֶת, לֹא נֹזְלִים אֲלֵיכָה מִים לְגַבְיוֹ
אוֹתָה תְּרוֹתָה.

הוּא הַבָּאָר, כּוֹרָאים הִיא הַבָּאָר. מַה שְׁזֹנָה
שְׁבַח תְּחִלָּה בָּאָרָה וְכֹאן בָּאָר? אֶלָּא
בְּהַתְּחִלָּה נִקְבָּה לְבָדָה, וְכֹעת שֶׁאָמַר הוּא - בְּלַל
שֶׁל זָכָר וְנִקְבָּה - נִקְרָא בָּאָר. וּבָמָקוֹם שֶׁגִּמְצָא
זָכָר, אָפְלוֹ (מֵאָה) מֶלֶת נִקְבָּה, נִקְרָא זָכָר לְכָל.

אֲשֶׁר אָמַר ה' לְמַשְׁה אֶסְתֵּר אֶת הָעָם, מִשּׁוּם שְׁבָאָר
זוּ לֹא זוּה (בָּאָר) מִהָּם. וְאֵם תְּאַמֵּר, אֵיךְ יִכְלֹו
לְשָׁאָב מִמְּנָה בְּלַם? אֶלָּא הוּא מִזְכִּיא לְשָׁלְשָׁה
עֲשֶׂר גְּחִלִּים, וְהַמְּעֵן מִתְמֻלָּא וַיַּצָּא לְבָל הַצְּדִידִים,
וְאוֹהֵב יִשְׂרָאֵל בְּשָׁעָה שְׁחוֹנִים וְרוֹצִים מִים,
עוֹמְדִים עַלְיהָ וְאוֹמְרִים שִׁירָה. וְמַה אֹמְרִים? עַלְיָה
בָּאָר. הַעַלְיָה מִימִינָךְ לְהַזִּיא מִים לְבָל וְלַחֲזָות
מִשְׁקִים מִמֶּה. וְכֹן אֹמְרִים שְׁבַח שֶׁל בָּאָר זֹאת,
בָּאָר חֶפְרוֹתָה שָׁרִים וְגוֹ'. דִּבֶּר אֱמָת הִיא אֹמְרִים,
וְכֹה הוּא.

מִכְאֵן לְמִדְנוֹ (כ"א ר'iah), **כֹּל מַי שְׁרוֹצָה לְעוֹזֶר דָּבָרִים** **שֶׁל מַעַלָּה**, **בֵּין בְּמַעֲשָׂה בֵּין בְּדָבָר** - אם **אָזֶה מַעֲשָׂה אָזֶה אֶתְתוֹ דָבָר לֹא נָעַשָּׂה בְּרָאוֹי**, לא **מְעוֹזֶר דָבָר**. **כֹּל בְּנֵי הָעוֹלָם הַוְלָבִים לְעוֹזֶר בֵּית** **הַבְּגָנָסָת דָבָר שֶׁל מַעַלָּה**, **אָבֶל מַעֲטִים אַלְוּ שְׂיוֹדָעִים** **לְעוֹזֶר**, **וְהַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא קָרוֹב לְכָל הַיּוֹדָעִים** **לְקָרְאָה לוֹ וְלְעוֹזֶר תְּדָבָר בְּרָאוֹי**. **אָבֶל אָם לֹא** **יּוֹדָעִים לְקָרְאָה לוֹ**, **הָוּ אַיִלּוֹ קָרוֹב**, **שְׁבָתּוֹב** (שם כמה) **קָרוֹב הַה' לְכָל קָרָאוּוּ וְנוּ**. מה זה **בְּאַמְתָה?** **שְׂיוֹדָעִים** **לְעוֹזֶר דָבָר אַמְתָה בְּרָאוֹי**, **וּבָנָ בְּכָל**.

גם **כֹּאֵן הָיָה יִשְׂרָאֵל אַוְמָרִים דָבָרִים אַלְתָה**, **דָבָרי אַמְתָה**, **בְּרִי לְעוֹזֶר** (**דף קפ"ד ע"א**) **בָּאָר הַזֹּאת וְלְהַשְׁקוֹתָם לִיְשָׂרָאֵל**, **וְעַד שְׂאוּמָרִים מְלִים אַלְוּ**, **לֹא מִתְעֹזְרָת**. **וְכֹן אָפָלוּ בָאָתָם מִכְשָׁפֵי הָעוֹלָם** **שְׁמַשְׁתְּמַשִּׁים בִּמְינִים רְעִים**, **עַד שְׁעוֹשִׁים מַעֲשֵׂיהֶם** **שֶׁל אַמְתָה אֲלֵיכֶם** - אם **לֹא אַוְמָרִים דָבָרי אַמְתָה בְּשִׁבְיל לְהַמְשִׁיךְ אָתָם בְּגֻונִים אַלְוּ שְׁרוֹצִים**, **לֹא מִתְעֹזְרִים לְגַבְיָהֶם**. **וְאָפָלוּ שְׁצַוְּהִים כֹּל הַיּוֹם**

בְּדָבָרִים אֲחֶרִים או בַּמְעַשָּׁה אַחֵר, לֹא מַזְכִּים
אָוֹתָם אֲלֵיכֶם לְעוֹלָמִים וְלֹא מִתְעוֹרָרִים אֲלֵיכֶם.

בָּא וַרְאָה, בְּתוּב (מלכים-א יח) וַיַּקְרָא אֹבֶשׂ הַבָּעֵל
וְגֽוֹ. מַה הַטְּעֵם? אֶחָד, שֶׁאֵין רְשׁוֹת בָּאָתוֹ
בָּעֵל בָּזָה. וְעוֹד, שְׁהַדָּבָרִים לֹא מַכְשִׁירִים בֵּיןֵיכֶם,
וְהַשְּׁכִיחָם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מֵהֶם. זֶהוּ שְׁבָתּוּב (שם)
וְאַתָּה הַסְּבָתָת אֶת לְבָם אַחֲרָנִית. אֲשֶׁרִיכֶם הַצְדִיקִים
שִׁיוֹדָעִים לְקָרָא לְרַבּוֹנִים בָּרָאוֹי.

אמֶר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, בָּאוּ צְרִיךְ לְגַלְוֹת דָּבָר. בָּא
וַרְאָה, כֹּל מַי שִׁיוֹדָע לְסִידָר מְעַשָּׁה בָּרָאוֹי
וּלְסִידָר דָבָרִים בָּרָאוֹי, זֶה בְּנוֹדָאי מַעוֹרֶר אֶת הַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא לְהַמְשִׁיךְ דָבָרִים עַלְיוֹנִים שַׁמְכְשִׁירִים. (וְאֵם
לֹא, לֹא יַכְשֵׁר לָהֶם). וְלֹא הַכְשֵׁר לָהֶם. אִם כֵּה, כֹּל הָעוֹלָם
יַדְעִים לְסִידָר מְעַשָּׁה וּלְסִידָר דָבָרִים, מַה חַשְׁיבּוֹת
הַצְדִיקִים שִׁיוֹדָעִים עַקְרָב הַדָּבָר וְהַמְעַשָּׁה, וַיַּדְעִים
לְבִזּוֹן לִבָּן וּרְצֹן יוֹתֵר מַאֲלֹו הָאֶחָרִים שֶׁלֹּא יוֹדָעִים
כֹּל בָּדָ?

אֲלֹהָא אֱלֹהָא שְׁלָא יְדָעִים עַקֵּר הַמְעֻשָּׂה בָּל זֶה,
אֲלֹהָא סְדוּר בְּעַלְמָא וְלֹא יוֹתָר, מְוַשְׁבִּים
עַלְיָהָם מִשְׁכּוֹנָת שְׁאַחֲר בְּתַפִּי הַקָּדוֹש בָּרוּךְ הוּא
שְׁלָא טָם בָּאוּרָה, שְׁהַשְׁגַּחָה נִקְרָא.

וְאֲלֹהָא שְׁיְדָעִים וּמְבוֹנִים לְבָב וְרַצּוֹן, מְזִכְּרִים
בְּרַכּוֹת מִמְּקוֹם הַמְחַשְּׁבָה, וְיוֹצָאים בְּכָל
הַגְּזִיעִים וְהַשְׁרָשִׁים בְּדַרְך יִשְׁרָאֵל, עד
שְׁמַתְבִּרְכִּים עַלְיָוִנים וּתְחִתּוֹנוֹים, וְשֶׁם הַקָּדוֹש
מִתְבָּרֵךְ עַל יָדָם. אֲשֶׁרִי חָלַקְתָּם, שְׁתָרִי הַקָּדוֹש בָּרוּךְ
הָוָא קָרוֹב אֲלֵיכֶם וּמִזְמָן בְּגַדְמָם. בְּשַׁעַת שְׁקוֹרָאים
לוּ הוּא מִזְמָן אֲלֵיכֶם. בְּשַׁעַת שְׁהָם בְּצָרָה הוּא
אֲצַלָּם. הָוָא מִכְבֵּר אֹתוֹתָם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם
הַבָּא. זֶהוּ שְׁכַתּוֹב (תְּהִלִּים צא) כִּי בַי חַשְׁק וְאַפְלַטְהוּ
אַשְׁגַּבְהוּ בַי יְדֻע שְׁמִי.

וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה אֶל תִּרְא אֶתְךָ וְנוּ. רַبִּי
יְהוָדָה פָּתַח, (משל לָא) לֹא תִרְא לִבְיתָה
מִשְׁלָג בַי בָל בִּיתָה לְבָש שְׁנִים. בא וַרְאָה, בְּנֶסֶת
יִשְׂרָאֵל יוֹנְקָת מִשְׁנִי אַדְדִים, בְּעַת בְּרַחְמִים, בְּעַת

בדין. בְּשֶׁרוֹצָה לִינְק בְּרַחֲמִים, נִמְצָא מִקּוּם לְהַתִּישֶׁב בּוּ. בְּשֶׁרוֹצָה לִינְק בְּדִין, מִקּוּם נִמְצָא לְהַתִּישֶׁב בּוּ וְלִשְׁרוֹת עַלְיוֹ, שֶׁבְּךָ הוּא בְּכָל מִקּוּם - לֹא שׂוֹרֵה דָּבָר שֶׁלְמַעַלְוָה עַד שֶׁגְמִצָּא מִקּוּם לִשְׁרוֹת עַלְיוֹ. וְעַל כֵּךְ בְּנֵסֶת יִשְׂרָאֵל לֹא תִּרְאֶה בְּבִיתֶּה מִשְׁלָג, מָה הַטְּעֵם? מִשְׁוּם שֶׁבְּלִבְתְּה לְבָשׂ שְׁנִים, לֹא שׂוֹרֵה זוּ הוּא אֶלָּא בְּזַה, לְבַן בָּאָדָם וְאָדָם בְּלַבְּזָן, וְתַּרְיִי פְּרִישָׁוֹת. (בא ראה, בתויב)

וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה אַל תִּרְאֶה אֶתְּנוֹ (אותו). שְׁנֵי אֶתְּנוֹ הַמְּשֻׁלְּמִים בְּתוֹרָה בְּשְׁנֵי זְיוּ"מ, אֶחָד זֶה, וְאֶחָד - (דברים כב) עַד דָּרְשׁ אֶחָיד אֶתְּנוֹ (אותו). מָה הַטְּעֵם? מִשְׁוּם שְׁהָם אֶת מִפְשֵׁש. עַד דָּרְשׁ אֶחָיד (אֶחָיד מִפְשֵׁש) אֶתְּנוֹ (אותו), שְׁאַרְיךָ לְפָרֵשׁ אֶת אֶתְּנוֹ הָאוֹת שֶׁל אֶוֹתָה אֶבֶדֶת.

גַּם כֵּךְ אֶתְּנוֹ הָזֶה, זוּ הוּג שֶׁגְדִּבְקָה בְּאֶבֶרְתָּם, וּמְאַנְשֵׁי בֵּיתָו הָזֶה, וּבְשֶׁגְמֹול אֶבֶרְתָּם מָה בְּתוּב? (בראשית י) וְכָל אַנְשֵׁי בֵּיתָו וְגַוּ. זוּ הוּג שֶׁגְמֹול עָמוֹ וְקִבֵּל אֶת הַקָּדוֹשׁ הָזֶה. כיון שְׁרָאָה

עוג פְּשִׁיחָרָאֵל מִתְקָרְבִּים אֶלְיוֹ, אָמַר: תְּהִרֵּי וְדָאי אֲנִי הַקָּדְמָתִי זִכְוֹת פְּשֻׁעָם מְדָת לָהֶם, וַזָּה שְׁם לְמוּלוֹ.

בְּאָוֹתָה פְּשָׁעָה פְּחַד מִשְׁחָה, אֵיךְ יִכּוֹל לְעַקֵּר רַשְׁם פְּשָׁרָשִׁם אֶבְרָהָם? אָמַר, בְּוֹדָאי תִּימְינִי פְּשָׁלִי מַתָּה, פְּשָׂהָרִי תִּימְינִי צְרִיכָה לְזֹה. אִם נָאָמַר תְּהִרֵּי אֶלְעֹזֶר - יִמְינִין הַלְּבָנָה הוּא וְלֹא יִמְינִי. וְהַאֲוֹתָה תִּזְהָה לִימְינִין הוּא, פְּשָׁאֶבְרָהָם הוּא לִימְינִין.

מִיד אָמַר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, אֶל תִּרְאָ אֶתְוֹ. אֶל תִּרְאָ אֶת אֶתְוֹ הַאֲוֹתָה פְּשָׁלָן, וְאֶפְלוֹ לִימְינִין לֹא צְרִיכָה. כִּי בִּזְהָדָה נִתְהִי. שְׁמָאַלְךָ לְעַקֵּר אֶתְוֹ מִהָּעוֹלָם, פְּשָׂהָרִי הוּא פְּגַם הַרְשָׁם פְּשָׁלָן, וְמַיְפֹׁגֵם אֶת זֹה רְאוֵי לְהַעֲקֵר מִהָּעוֹלָם, בֶּל שְׁבַנְוֹ שְׁמָאַל פְּשָׁלָה, פְּשָׂהָיָה יִזְהָה, (דף קפ"ד ע"ב) יְעַקֵּר אֶתְוֹ מִהָּעוֹלָם, בְּגַלְלָה וְהַעֲקֵר מִהָּעוֹלָם. וְאֶפְלוֹ פְּשָׂהָוּא פְּקִיעָה מִבְנֵי הַגְּבוּרִים וְרָצָח לְהַשְׁמִיד אֶת יִשְׂרָאֵל, נִפְלֵל בִּידֵי מִשְׁחָה וְהַשְׁמִיד.

בְּגַלְלָה וְהַכְלָל הַשְׁמִידָה יִשְׂרָאֵל, בְּנֵיו וְכָל עַמּוֹ וְכָל אֲשֶׁר לוֹ, בֶּמוֹ שְׁכַנְתּוּב וַיְכֻנוּ אֶתְוֹ וְאֶת בְּנֵיו

וְאַת בָּל עַמֹּו, וּבְתוּב (דברים כ) וְגַך אֲתָו וְאַת בָּנו. בָּנו בְּתוּב, חִסְר יְהוָה, וּקְוָרָאים בָּנָיו, וְתַרְי פֶּרְשָׁוּהוּ הַחֲבָרִים.

אֲשֶׁר יְהִי יִשְׂרָאֵל שְׁמַשָּׁה הַנְּבִיא הִיה בֵּין יְהָמִים,
שְׁבָגְלָלוּ עֲשָׂה לָהֶם הַקְדוֹש בָּרוּךְ הוּא
בָּל הָאוֹתוֹ הַלְּלוּ, וּפֶרְשָׁוּה. וְהַקְדוֹש בָּרוּךְ הוּא לֹא
גָוֹר בְּרִיתוֹ עִם שָׁאֵר הָעָמִים לְהַתְקִישָׁר בּוֹ, אַלְאָ עִם
יִשְׂרָאֵל, שְׁהָמָם בְּנֵי אֶבְרָהָם, שְׁבָתוּב בּוֹ (בראשית י)
וּבֵין יְרֵעָה אֶתְרִיך לְדָרְתָם לְבִרִית עֹזֶלֶם. וּבְתוּב
(ישעה נט) וְאַנְי זֹאת בְּרִיתִי אָוֹתָם אָמַר ה' רֹוחֵי אֲשֶׁר
עַלְיכֶך וְגַזּוּ, לֹא יִמְלַשׁ מִפְּנֵיך וְגַזּוּ. בָּרוּךְ ה' לְעוֹזֶלֶם
אָמֵן וְאָמֵן